

PROP DE VOSALTRES

La Pasqua de Jesús

El diumenge de Pasqua celebrem l'esdeveniment de la resurrecció de Jesús. Al final de la seva vida, passió i mort, ens alegrem del compliment de la seva promesa de què resuscitaria al tercer dia (*Jn 2,21-22*), conclouent la seva glorificació amb l'Ascensió al cap de quaranta dies.

Els cristians han actualitzat cada any la història de la Redempció de Jesucrist amb profunds sentiments de consternació davant la mort del Calvari i amb elevats nivells d'alegria en la Pasqua, que deriven en manifestacions coloristes de pietat popular però que mantenen els fonaments de la nostra fe. Hem de donar raó de la nostra esperança, ens comminava l'Apòstol, amb l'exigència d'una vida plenament autèntica per als qui ens mou seguir i aprendre de Jesucrist.

El Senyor ens regala, amb la seva Pasqua, una nova vida. No només és una frase suggerent i atractiva, conté tots els elements que configuren la nostra existència cristiana. Els nivells d'atenció són dos: la crida a la vida eterna, després de la nostra mort, i el compromís amb la vida terrestre al costat dels nostres germans. La nostra vida, que comença amb el baptisme, ha de fonamentar-se en els paràmetres que ens recorden la paraula i els fets de Jesús. Afirmem posseir una nova vida, i treballem perquè sigui una realitat constant i exigent en tots els ordres i en qualsevol circumstància. I aquesta és l'aportació que m'agradaria ofe-

rir quan algú em demanés concrecions sobre la vida cristiana iniciada amb la Pasqua.

N'hi hauria prou en recórrer a algunes frases dels escrits apostòlics que, entrelaçant la vida personal amb la comunitària, es basen en aquella contundent afirmació de Jesús: «Jo sóc la resurrecció i la vida» (*Jn 11,25*), i que motiva aquella altra: «Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres» (*Jn 13,35*). Estic convençut de la sinceritat dels qui manifesten emoció al llegir o escoltar aquell text sobre les característiques de l'amor de sant Pau en la primera carta als cristians de Corint: «L'amor és pacient, és bondados; l'amor no té enveja...» (*13,4*).

Segurament la realitat de l'amor ho engloba tot. Però podem afegir encara uns matisos que recolzen aquesta actitud vital. «Per això, acollu-vos els uns als altres, tal com el Crist us ha acollit» (*Rm 15,7*). Cerquem, doncs, allò que porta la pau (*Rm 14,19*). Ens recordava també sant Pau que ens comportéssim com infants en el que fa referència a la maldat, però respecte als pensaments, que fòssim adults, que actuéssim amb la mateixa llibertat i responsabilitat que Jesús. En un altre moment, el mateix apòstol deia que procedíssim «amb honestat, el coneixement, la paciència, la bondat, l'amor no fingit i amb les armes de la justícia» (*cfr. 2Cor 6,6-7*). Els deia, també als Gàlates, que «el fruit de l'Esperit és aquest: amor, goig, pau, paciència, benvolença, bondat, fidelitat, dolcesa i domini d'un mateix» (*cfr. Gal 5,22-23*). I en la seva carta als Efesis els insistia: «Ara, doncs, ja no sou estrangers o forasters, sinó ciutadans del poble sant i membres de la família de Déu» (*2,19*).

És molt gratificant per a mi anunciar-vos amb aquestes dades, i n'hi ha moltes més, la nova vida que ens porta Jesucrist aquest diumenge. Diàriament li demano ser capaç de fer realitat el que Ell em diu i tenir els seus mateixos sentiments. També, tenir la valentia de dir-ho a tothom, als creients i als qui no acabeu d'acceptar el seu estil de vida.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Càritas Diocesana de Lleida agraeix a Ramon Baró els seus deu anys de servei

El passat 8 de març, la seu de Càritas Diocesana de Lleida va acollir un homenatge a Ramon Baró, exdirector de l'entitat.

La secretària general, Maria José Rosell, va fer una descripció de l'etapa de Ramon Baró com a director de Càritas Lleida. Va ressaltar la dificultat dels seus inicis, acabava de començar la greu crisi econòmica a Espanya. En aquest sentit, va destacar la convicció de Baró de què Càritas és una organització que ha d'estar sempre a disposició dels més necessitats, com a compromís d'una Església

preocupada per crear espais de justícia i solidaritat.

A més, va ressaltar el caràcter alegre i tranquil·litzador del Ramon i de com ha ajudat amb la seva visió de futur a impulsar nous projectes per millorar la qualitat de vida de les persones necessitades. Va destacar especialment el projecte de Troballes, impulsat a través de la Fundació Jaume Rubió i Rubió. També l'aposta pel fet migratori i per acollir des de les parròquies. Ramon Baró va donar les gràcies a tots, expressant el seu agraïment per l'oportunitat d'aprendre durant tots

aquests anys i, sobretot, per haver pogut servir l'Església diocesana en els més empobrits de la societat.

Per acabar, el bisbe Salvador li va donar les gràcies, recordant-li que ara

ja no pot deixar de ser de Càritas, ja que la portarà al cor, donant-la a conèixer allà on vagi.

L'acte va finalitzar amb un petit i senzill refrigeri.

CERCA DE VOSOTROS

La Pascua de Jesús

En el domini de Pascua celebren el acontecimiento de la resurrección de Jesús. Al final de su vida, pasión y muerte, nos alegramos del cumplimiento de su promesa de que resucitaría al tercer día (Jn 2,21-22), concluyendo su glorificación con la Ascensión al cabo de cuarenta días.

Los cristianos han actualizado cada año la historia de la Redención de Jesucristo con profundos sentimientos de consternación ante la muerte del Calvario y con elevados niveles de alegría en la Pascua, que derivan en manifestaciones coloristas de piedad popular pero que encierran y mantienen los fundamentos de nuestra fe. Tenemos que dar razón de nuestra esperanza, nos conminaba el Apóstol, con la exigencia de una vida plenamente auténtica para quienes nos mueve seguir y aprender de Jesucristo.

El Señor nos regala, con su Pascua, una nueva vida. No sólo es una frase sugerente y atractiva, contiene todos los elementos que configuran nuestra existencia cristiana. Son dos los niveles de atención: la llamada a la vida eterna, tras nuestra muerte, y el compromiso con la vida terrestre junto a nuestros hermanos. Nuestra vida, que empieza con el bautismo, debe fundamentarse en los parámetros que nos recuerdan la palabra y los hechos de Jesús. Afirmamos poseer una nueva vida y trabajamos para que sea una realidad constante y exigente en todos los órdenes y en cualquier circunstancia. Y ésta es la aportación que me gustaría ofrecer si alguien me pidiera concreciones sobre la vida cristiana que empieza con la Pascua.

Bastaría recurrir a algunas frases de los escritos apostólicos, que entrelazan la vida personal con la comunitaria, y que se basan en aquella contundente afirmación de Jesús: «Yo soy la resurrección y la vida» (Jn 11,25) y que motiva aquella otra de que en vuestra vida diaria «os conocerán como discípulos míos si os amáis unos a otros» (13,35). Estoy convencido de la sinceridad de muchos que manifiestan emoción al leer o escuchar aquel texto sobre las características del amor que escribía san Pablo en la carta a los cristianos de Corinto: «El amor es paciente, es benigno, no tiene envidia...» (13,4).

Seguramente la realidad del amor lo engloba todo. Pero podemos añadir todavía unos matices que apoyan esta actitud vital. «Acogeos mutuamente, como Cristo os acogió» (Rm 15,7). «Así pues, procuremos lo que favorece la paz» (Rm 14,19). Nos recordaba también san Pablo que nos comportáramos como niños en lo que toca a la maldad, pero en lo que toca a los pensamientos, fuéramos adultos, actuáramos con la misma libertad y responsabilidad que Jesús. En otro momento, decía el mismo apóstol que procediéramos «con honestidad, ciencia, paciencia y amabilidad, con palabras verdaderas y con las armas de la justicia» (cfr. 2Cor 6,6-7). Les decía, también a los Gálatas, que «los frutos del Espíritu son el amor, la alegría, la paz, la paciencia, la afabilidad, la bondad, la lealtad, la modestia y el dominio de sí» (cfr. Gal 5,22 y ss.). Y en la carta a los Efesios les insistía: «Así pues, ya no sois extranjeros ni forasteros, sino conciudadanos de los santos y miembros de la familia de Dios» (2,19).

Es muy gratificante para mí anunciaros con estos datos, y hay muchos más, la nueva vida que nos trae Jesucristo en este domingo. A diario, le pido ser capaz de hacer realidad lo que Él me dice y tener sus mismos sentimientos. También, tener la valentía de decirlo a todos, a los creyentes y a quienes no termináis de aceptar su estilo de vida.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

El Bisbe beneeix un pis per a joves tutelats, a Gimènells

El bisbe Salvador va beneir, el passat 1 de març a Gimènells, un pis assistit per a joves tutelats per la Generalitat i gestionat per la Fundació Obra Tutelar Agrària.

Vivendes Santa Maria de Gimènells és el nom d'aquest recurs que acull, des del passat mes d'octubre, vuit joves, entre 16 i 18 anys, de procedència estrangera. Han arribat sols, procedents de Marroc i Algèria, ja sigui amb patera o amagats en camions. Aquests joves vénen amb l'esperança d'una vida millor, i quan són identificats pels Mossos d'Esquadra passen a ser tutelats per la Generalitat. Quan tindran 18 anys hauran de buscar de valdre's per si mateixos. A les Vivendes Santa Maria de Gimènells donaran eines als joves per integrar-se a la societat. El seu caràcter assistencial, educatiu i d'inserció laboral pretén ajudar-los

a aprendre a ser autònoms i desenvolupar les capacitats suficients per accedir al mercat de treball. Ara estan aprenent la llengua i a fer les tasques de la llar. Tot el procés serà acompanyat i supervisat, durant les 24 hores del dia, per part d'educadors.

Els joves de la diòcesi coneixen Sant Joan de Déu i la Fundació Jericó

Un grup de joves de la Diòcesi de Lleida van participar, el dia 3 de març, en una nova edició d'Impliquem-nos. Es tracta d'una iniciativa de la Delegació de Pastoral de Joves del Bisbat de Lleida perquè els joves coneguin de primera mà entitats que treballen amb les persones més vulnerables de la nostra societat.

La jornada va començar a les deu del matí. Els joves van visitar la Llar Residència Sant Joan de Déu

de l'Acadèmia Mariana i, posteriorment, la Fundació Jericó.

Aquestes dues entitats ofereixen esperança a centenars de persones. Els ofereixen una llar, un plat calent i companyia. Tot això gràcies al personal professional i a voluntaris, que els ajuden a fer-los sentir més integrats a la societat.

En acabar la jornada, els participants van reflexionar sobre l'experiència viscuda.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Una fe que no ens posa en crisi és una fe en crisi; una fe que no ens fa créixer és una fe que ha de créixer» (1 de febrer).

@Pontifex: «Que tots els homes puguin arribar a Crist, Llum de veritat, i que el món avanci pel camí de la justícia i de la pau» (3 de febrer).

@Pontifex: «La vida de fe consisteix a estar amb el Senyor, i per tant en la cerca contínua del lloc on Ell habita» (4 de febrer).

@Pontifex: «Qui és conscient de les pròpies misèries i abaixa els ulls amb humilitat, sent com la mirada misericordiosa de Déu es posa damunt seu» (5 de febrer).

Certamen Marià 2018 en honor de la Mare de Déu de la Mercè

L'Acadèmia Mariana de Lleida, amb motiu de la celebració de la festivitat de la Mare de Déu de l'Acadèmia, patrona de Lleida, convoca el nou Certamen Marià (literari i audiovisual) en honor de la Mare de Déu de la Mercè, patrona de l'Orde de la Mercè, del qual se celebren enguany els seus 800 anys de la fundació. El Certamen Marià arribarà aquest any a la seva 151 edició.

El certamen estarà organitzat en quatre seccions. La primera estarà oberta a la participació dels escriptors que vulguin fer la seva

aportació poètica; la segona, dedicada a treballs d'investigació; la tercera, adreçada als participants en edat escolar que aportin la seva composició literària; i la quarta, destinada a treballs audiovisuals en format digital, realitzats amb les noves tecnologies.

El solemne acte final del certamen se celebrarà el 7 d'octubre de 2018, al Paranimf de l'Acadèmia Mariana de Lleida.

La convocatòria i les bases del certamen es poden consultar a la pàgina web de l'Acadèmia Mariana.

REFLEXIONS

«Les dones fugiren, plenes d'esglai i tremoloses»

Celebrem cada any les festes de Pasqua; ja fa anys que sentim regularment la proclamació: «El Senyor ha ressuscitat! Al·leluia!». No ens podem fer càrrec del què va significar per als seguidors de Jesús la primera vegada que van sentir l'anunci d'un fet absolutament inesperat i trasbalsador: «El Senyor ha ressuscitat, com ho havia dit!»

Els evangelis intenten expressar el xoc que va suposar per als primers deixebles l'anunci d'un fet insospitat i incomprensible, la sorpresa i la incredulitat de les primeres reaccions, fins i tot la sospita d'un engany causat per l'entusiasme o potser per la mala fe.

Un passatge sorprenent de l'Evangeli de Marc, el primer evangeli escrit, intenta reflectir aquell trasbals. Marc narra l'aparició de l'àngel a les dones esglaiades, l'anunci de la resurrecció del Senyor i l'encàrrec de portar la nova als deixebles i a Pere. Ho hem escoltat a la Vetlla Pasqual d'enguany. El passatge evangèlic acaba amb una frase inesperada: «Elles sortiren del sepulcre i van fugir, plenes d'esglai i tremoloses. I no digueren res a ningú perquè tenien por» (Mc 16,8).

No podem saber les pàgines que s'han escrit a propòsit d'aquest final, que ens deixa sorpresos. Probablement, aquella «por» de les dones ho vol dir tot. És la reacció davant del fet més trasbalsador de la nostra història humana: la mort terrible del Fill de Déu, que el Pare no ha evitat, en mans dels homes indignes, i la sorpresa de la vida plena i lluminosa de Jesús com a última Paraula de Déu per a Aquell que s'ha donat del tot fins a la mort. Aquella fugida de les dones, plenes d'esglai i tremoloses, és potser la reacció més humana davant d'un fet que va més enllà de tota lògica humana.

Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

Curs Alpha a la Parròquia de la Mercè

La Parròquia de la Mercè de Lleida va començar el passat 1 de març la segona edició del curs Alpha. Aquesta iniciativa s'emmarca en les celebracions dels 800 anys de la fundació de l'Orde de la Mercè.

Pretén seguir les ensenyances de Jesús quan va dir: «Aneu i feu deixebles a totes les nacions». També segueix la crida del papa Francesc a desenvolupar una pastoral en clau de missió, que abandoni el còmode criteri pastoral del «sempre ho hem fet així».

Els cursos Alpha consisteixen en una sèrie de sopars, xerrades, amb passis de vídeos sobre la fe, i amb moments de diàleg en grup. En aquests cursos es prega i s'ensenya a pregar. Hi han passat milions de persones de tot el món, i molts hi han trobat la fe.

Per una altra banda, aquest curs aborda directament les preguntes fonamentals dels homes i les dones en l'actualitat: Què és l'ésser humà?, quin sen-

tit té el dolor, el mal, la mort, vigents malgrat tants progressos?, què pot oferir l'home i la dona a la societat?, què es pot esperar de la societat?, què hi ha després d'aquesta vida?

Des de la Parròquia de la Mercè de Lleida us convidem a participar-hi. Hi trobareu les respostes. Hi esteu tots convidats. Les sessions són els dijous, a les 20.30 hores, al saló parroquial.

AGENDA

- **Diumenge, 1 d'abril. Dia de Pasqua.** A les 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral.
- **Divendres, 6 d'abril.** A les 20 h, Confirmacions d'alumnes del Col·legi Arbell a la Parròquia de Sant Llorenç.
- **Dissabte, 7 d'abril:**
 - A les 10 h, Trobada d'Animadors de Comunitat a l'Acadèmia Mariana.
 - A les 20 h, Confirmacions a la Parròquia de Serós.
- **Divendres, 6 d'abril:**
 - A les 22.30 h, Vetlla de Pregària per Joves a la Parròquia de Sant Llorenç.
- **Diumenge, 8 d'abril:**
 - A les 11 h, Confirmacions a la Parròquia d'Alcoletge.
 - A les 19.30 h, Eucaristia per celebrar la Divina Misericòrdia, presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

2. □ Dilluns dins de l'octava de Pasqua [Fets 2,14.22-32 / SI 15 / Mt 28,8-15]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fundador de l'Orde dels Mínims (CR); santa Maria Egípcia, penitent; sant Francesc Coll i Guitart (Gombrèn, 1812 - Vic, 1875), religiós, fundador de les Germanes Dominiques de l'Anunciata.

3. □ Dimarts dins de l'octava de Pasqua [Fets 2,36-41 / SI 32 / Jo 20,11-18]. Sant Sixt I, papa (romà, 115-125), màrtir; sant Nicetas, abat.

4. □ Dimecres dins de l'octava de Pasqua [Fets 3,1-10 / SI 104 / Lc 24, 13-35]. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, rel. franciscà.

5. □ Dijous dins de l'octava de Pasqua [Fets 3,11-26 / SI 8 / Lc 24, 35-48]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prev. dominicà, de València (on se celebra el dilluns de la segona setmana de Pasqua); santa Emília, vg. i mr.; santa Maria Crescència Höss, vg. franciscana.

6. □ Divendres dins de l'octava de Pasqua [Fets 4,1-12 / SI 117 / Jo

21,1-14]. Sant Marcel·lí, mr.; sant Guillem, abat.

7. □ Dissabte dins de l'octava de Pasqua [Fets 4,13-21 / SI 117 / Mc 16,9-15]. Sant Joan Baptista de La Salle (Reims, 1651 - Rouen, 1719), prev., fund. Gns. Escoles Cristianes (FSC); sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. □ Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia [Fets 4,32-35 / SI 117 / 1Jo 5,1-6 / Jo 20,19-31]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, vg.

Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor

COMENTARI

Creure en Crist ressuscitat és viure ja els valors de dalt

Aviu és el dia en què ha obrat el Senyor: alegrem-nos i celebrem-ho!

El discurs de Pere a casa de Corneli és perfecta síntesi de la predicació apostòlica. Déu el ressuscità el tercer dia i concedí que s'aparegués no a tot el poble sinó a uns testimonis que des d'abans Déu havia escollit.

Per què no a tothom? Jerusalem era plena de gent que l'havien escridassat: «Crucifica'!», o l'havien sentit cridar: «Déu meu, per què m'has abandonat?». Quin cop d'efecte si tothom l'hagués vist ressuscitat! Però Déu no ho ha volgut així. Per què?

Crist ressuscitat no és notícia per a llegir-la simplement un bon locutor. Hi ha notícies que només poden ser anunciades de manera creïble pels qui les viuen.

Creure en el Ressuscitat és viure ressuscitant amb Ell; perquè *Crist ha ressuscitat com el primer d'entre tots els qui som membres del seu Cos (1Co 15,20)*.

Per això, *ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra*. Crist ressuscitat és la victòria del Déu de l'Amor i la Vida, que els seus deixebles compartim amb l'Amor que duu a la Vida.

Als encontres evangèlics amb el Ressuscitat es repeteix un mateix esquema: pròpiament els deixebles no troben el Ressuscitat, perquè no l'esperen ni el busquen.

És el Ressuscitat qui surt a l'encontre d'ells!

Maria Magdalena, «l'apòstol dels apòstols», provoca l'interès de *Simó Pere i l'altre deixeble*.

La resistència a creure en el Ressuscitat, paradoxalment, avala la credibilitat del testimoniatge dels deixebles.

La Bona Notícia del Crist ressuscitat no és invent d'uns visionaris: els apòstols ni s'ho esperaven primer ni s'ho creien quan els ho anuncien.

Només la força de l'Esperit i sobretot l'experiència de l'encontre personal amb el Ressuscitat converteix uns deixebles incrèduls i atemorits en testimonis intrèpids del Senyor ressuscitat.

La pregària en Comunitat els ajudarà a recordar com els parlava a Galilea, lloc del seu ensenyament, i a orientar les seves vides per rutes de Galilea que són les de les Benaurances salvadores.

Mn. José Luis Arín

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

► Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo. O bé: Al-leluia.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La drete del Senyor fa proeses, / la drete del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la drete de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

► Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo. O bien: Aleluya.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó el primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.